

Sygn. akt: I C 240/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Maszlanka
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa E. (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powoda E. (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 661,28 zł (sześćset sześćdziesiąt jeden 28/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powoda E. (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 18,20 zł (osiemnaście 20/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Magdalena Maszlanka

Sygn. akt I C 240/16 upr

UZASADNIENIE

Powódka E. (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. Z. kwoty 1089,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy pożyczki nr (...) zawartej przez strony w dniu 28 stycznia 2015 r. Łączne zobowiązanie pozwanego z tego tytułu wynosiło 1233 zł. Pozwany uiszczył jedynie 230 zł, a powód niniejszym pozwem domaga się niezapłaconych rat w wysokości 1003 zł, skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia następującego po wymagalności poszczególnych rat do ostatniego dnia tygodnia poprzedzającego datę sporządzenia pozwu w wysokości 61,77 zł oraz kwoty 25 zł kosztów czynności windykacyjnych.

Nakazem zapłaty z dnia 30 grudnia 2015 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 248/15 Sąd uwzględnił powództwo.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że powód bezprawnie żąda należności, które zostały już spłacone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 28 stycznia 2015 r. roku powódka E. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w P. zawarła z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej nr (...). Na podstawie umowy powódka udzieliła pozwanemu oprocentowanej pożyczki w kwocie 700 zł. Pozwany został zobowiązany do zwrotu pożyczki wraz z oprocentowaniem w wysokości 23,98 zł, kosztami ubezpieczenia - 126 zł, opłatą przygotowawczą 41,30 zł, i opłatą za obsługę pożyczki w domu - 341,72 zł. Łączne zobowiązanie do spłaty wynosiło 1233 zł. Pożyczka została udzielona na 25 tygodni z ratą miesięczną w wysokości 49,32 zł.

Opłata przygotowawcza i koszt ubezpieczenia pobierane miały być przez potrącenie ich z kwoty udzielonej pożyczki, stąd pozwanemu przekazano 700 zł, pozostałą kwotę pożyczkobiorca ma obowiązek spłacać w ramach uzgodnionych rat.

W umowie zastrzeżono, że każdorazowo w przypadku opóźnienia pożyczkobiorcy w spłacie danej raty pożyczkodawca może naliczyć odsetki za opóźnienie w wysokości maksymalnej tj. nieprzekraczające czterokrotności w stosunku rocznym w wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego oraz podjąć działania mające na celu zwrot pożyczki, w szczególności pożyczkodawca został upoważniony do wezwania pożyczkobiorcy do zapłaty telefonicznie lub poprzez wysłanie pisemnego wezwania i obciążenia go za te czynności opłatami w wysokości odpowiednio: 10 zł i 15 zł.

(umowa pożyczki z dnia 28 stycznia 2015 r. - k. 8-9)

Pismem z dnia 30 października 2015 r. powódka wypowiedziała umowę pożyczki i wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1076,12 zł. Pozwany odebrał pismo w dniu 2 listopada 2015 r.

(wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 10-11)

Pozwany wpłacił na poczet zadłużenia 230 zł.

(okoliczność niesporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania powódki stanowił art. 720 k.c. w zw. z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (D.U. Nr 126, poz. 715). Zgodnie z treścią art. 720 par. 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Sąd miał przy tym na uwadze regulację przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu), a nadto przepis art. 3 k.p.c., wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. W świetle przytoczonych przepisów rolą powódki było wykazanie, że przeniosła na pozwanego własność określonej ilości pieniędzy oraz wykonała pozostałe obowiązki wynikające z umowy, a termin do spełnienia świadczenia już nadszedł (czy to z uwagi na upływ terminu wskazanego w umowie, czy to z uwagi na jej wcześniejsze wypowiedzenie).

Sąd uznał, że powódka nie wykazała zasadności żądania zapłaty kwoty 341,72 zł dochodzonej tytułem kosztów obsługi pożyczki w domu oraz kwoty 25 zł poniesionych kosztów czynności windykacyjnych. Sąd nie uwzględnił też żądania zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie.

Przedsiębiorca może w umowie ustanowić pewne opłaty związane z przygotowaniem do zawarcia umowy, jej wykonaniem i pozasądowym dochodzeniem należności, jednak nie może tego czynić w sposób dowolny, zupełnie odbiegający od rzeczywistych kosztów. Windykacja i wykonanie umowy nie może bowiem stanowić dodatkowego źródła zysku przedsiębiorcy, a wysokość zastrzeżonej z tego tytułu kwoty powinna być określona w sposób jasny, oderwany od kwoty udzielonej pożyczki, za to w związku z liczbą wizyt w domu klienta czy kosztami wysłanych wezwań, smsów, wykonanych telefonów, tak aby nie powstało wrażenie, że ustanowienie dodatkowych opłat ma na celu obejście przepisów o odsetkach maksymalnych.

Opłata za obsługę pożyczki w domu jest to wynagrodzenie pobierane przez pożyczkodawcę w przypadku wyboru przez pożyczkobiorcę obsługi pożyczki w domu oraz jej wykonania. Powódka nie udowodniła jednak wykonania tej usługi tj, że faktycznie w domu pozwanego były pobierane jakiegokolwiek raty, choć z uwagi na stanowisko pozwanego i zgłoszony przez K. Z. wniosek o oddalenie powództwa, spoczywał na niej ten obowiązek. Już z tego powodu żądanie ujęcia w rozliczeniach kwoty 341,72 zł było nieuzasadnione. Niezależnie jednak od powyższego wskazać należy, że powód nie określił ani w umowie, ani w pozwie zasad obliczenia opłaty za obsługę pożyczki w domu. Stanowiła zaś ona 48,81 % kwoty wypłaconej pozwanemu, co nakazywało potraktować obowiązki dowodowe powódki rygorystycznie, tak aby nie powstało wrażenie, że opłata ma istocie charakter zawyżonych odsetek za korzystanie z kapitału.

Z podobnych przyczyn niezasadne było żądanie zapłaty kwoty 25 zł tytułem kosztów działań windykacyjnych. Powódka przedstawiła na poparcie swojego stanowiska wykaz podpisany przez wiceprezesa zarządu spółki jej komplementariusza. Dokument ten stanowi jedynie dowód, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie o określonej treści (art. 245 k.p.c.), nie dowodzi natomiast, że czynności windykacyjnej w rzeczywistości zostały wykonane.

Sąd nie uwzględnił też roszczenia o skapitalizowane odsetki za opóźnienie. Powódka nie wykazała dokładnie, w jaki sposób je wyliczyła (od jakich konkretnie kwot, co jest o tyle ważne, że pozwany wpłacił 230 zł, lecz nie wiadomo kiedy i na poczet jakiego zadłużenia suma ta została zaliczona). Na powódce spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie i nie było rolą Sądu prowadzenie postępowania celem wykazania tej wysokości i sposobu wyliczenia należnych odsetek, zwłaszcza że raty zostały ukształtowane w ten sposób, że obejmowały zarówno pożyczkę, jak i opłatę za obsługę pożyczki w domu, którą Sąd uznał za niezasadną. W tych okolicznościach tym bardziej nie było możliwe wyliczenie kwoty skapitalizowanych odsetek.

Wobec powyższego zadłużenie pozwanego wynosiło 891,30 zł (867,30 zł +23,98 zł). Pozwany zapłacił 230 zł, a zatem należało zasądzić od niego na rzecz powódki 661,28 zł wraz z odsetkami za opóźnienie, o czym orzeczono na podstawie art. 720 k.c. i art. 481 par. 2 k.c., oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów, wyrażoną w art. 100 k.p.c. Powódka wygrała w 60, 67 %. poniosła koszt w wysokości 30 zł, ana jej rzecz należało zasądzić 60,67 % tej kwoty.